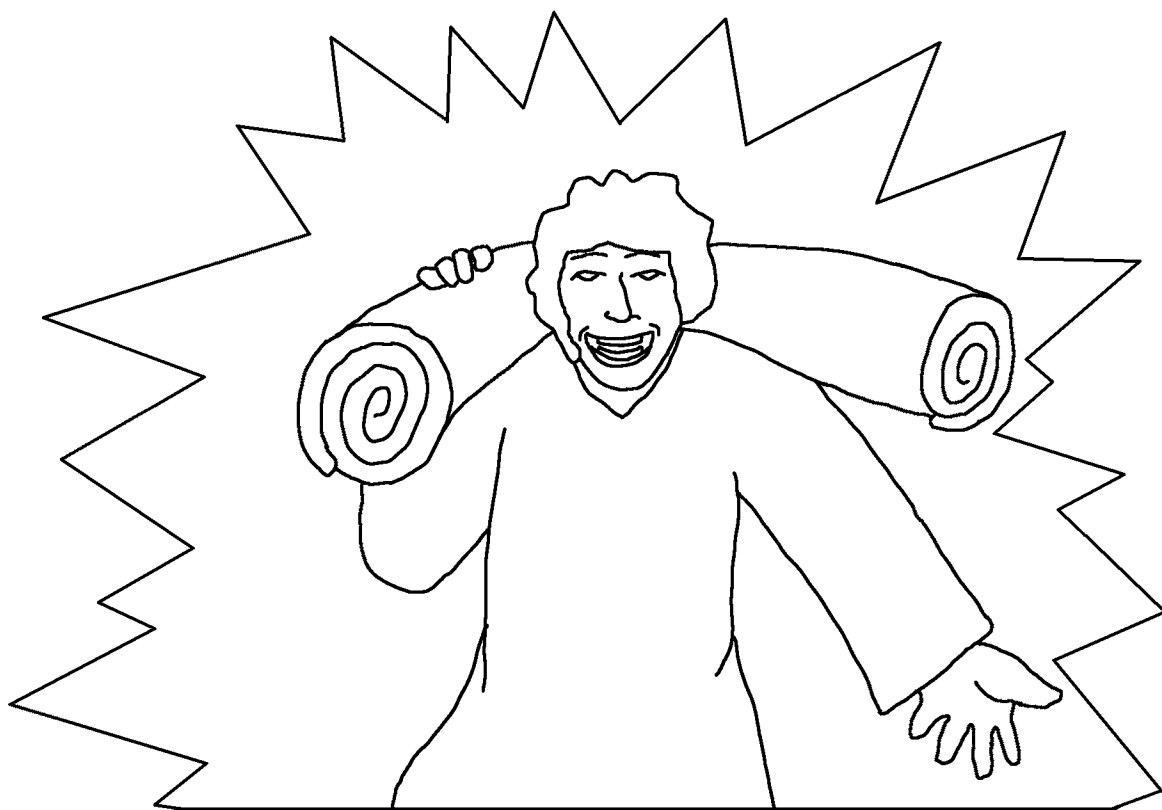

Китоби Муқаддас барои кӯдакон

Муъҷизаҳои Исо

Муаллиф: Edward Hughes

Рассом: Byron Unger; Lazarus
Alastair Paterson

Адаптатсиякунанда: E. Frischbutter; Sarah S.

Тарҷумон: Tajikistan Bible Society

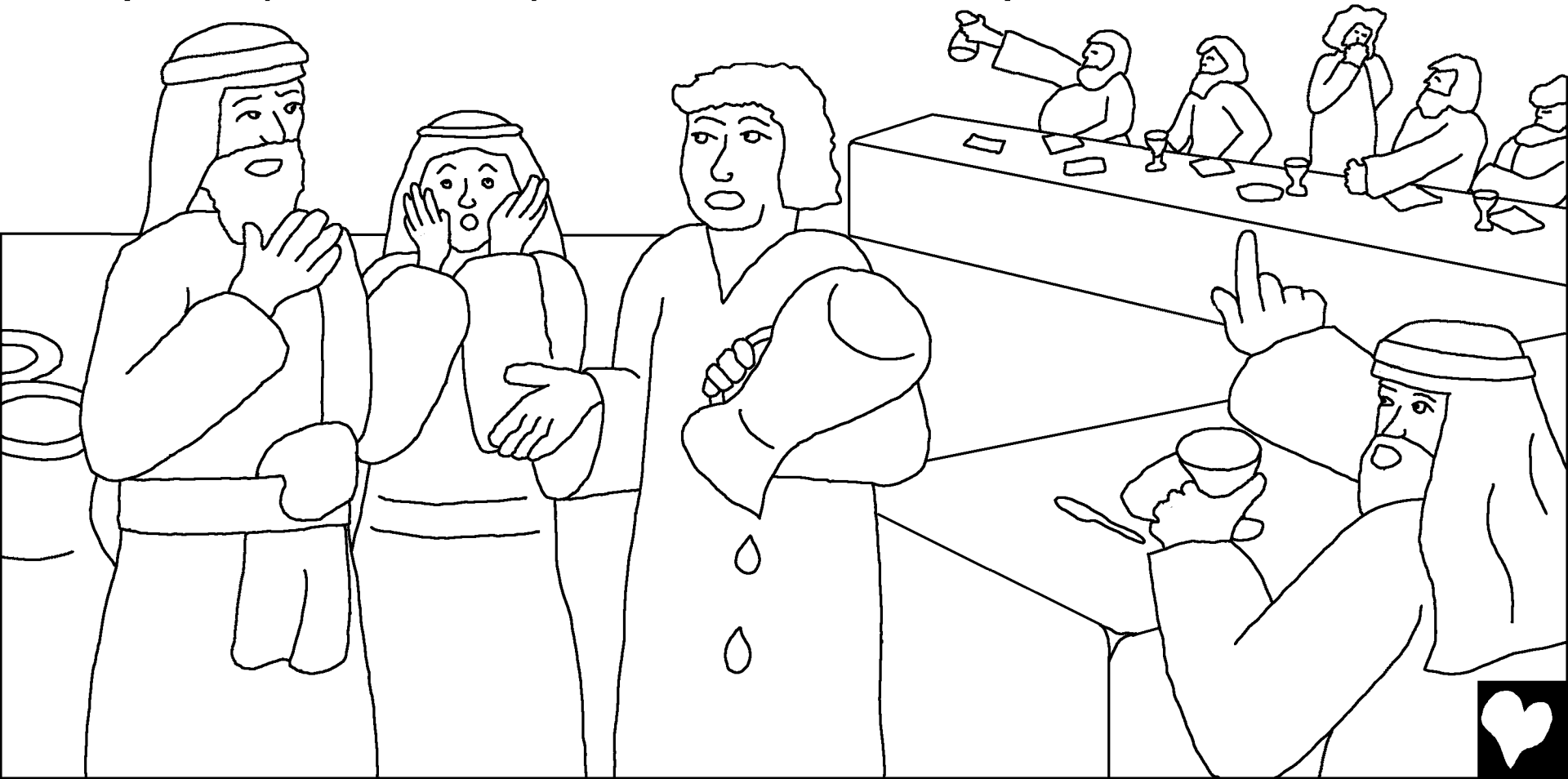
Тартибдиҳанда: Bible for Children
www.M1914.org

©2022 Bible for Children, Inc.

Литсензия: Шумо ҳақ доред, ки ин ҳикояро нусхабардорӣ ё
чоп кунед, аммо ба фуруҳтан иҷозат надоред.

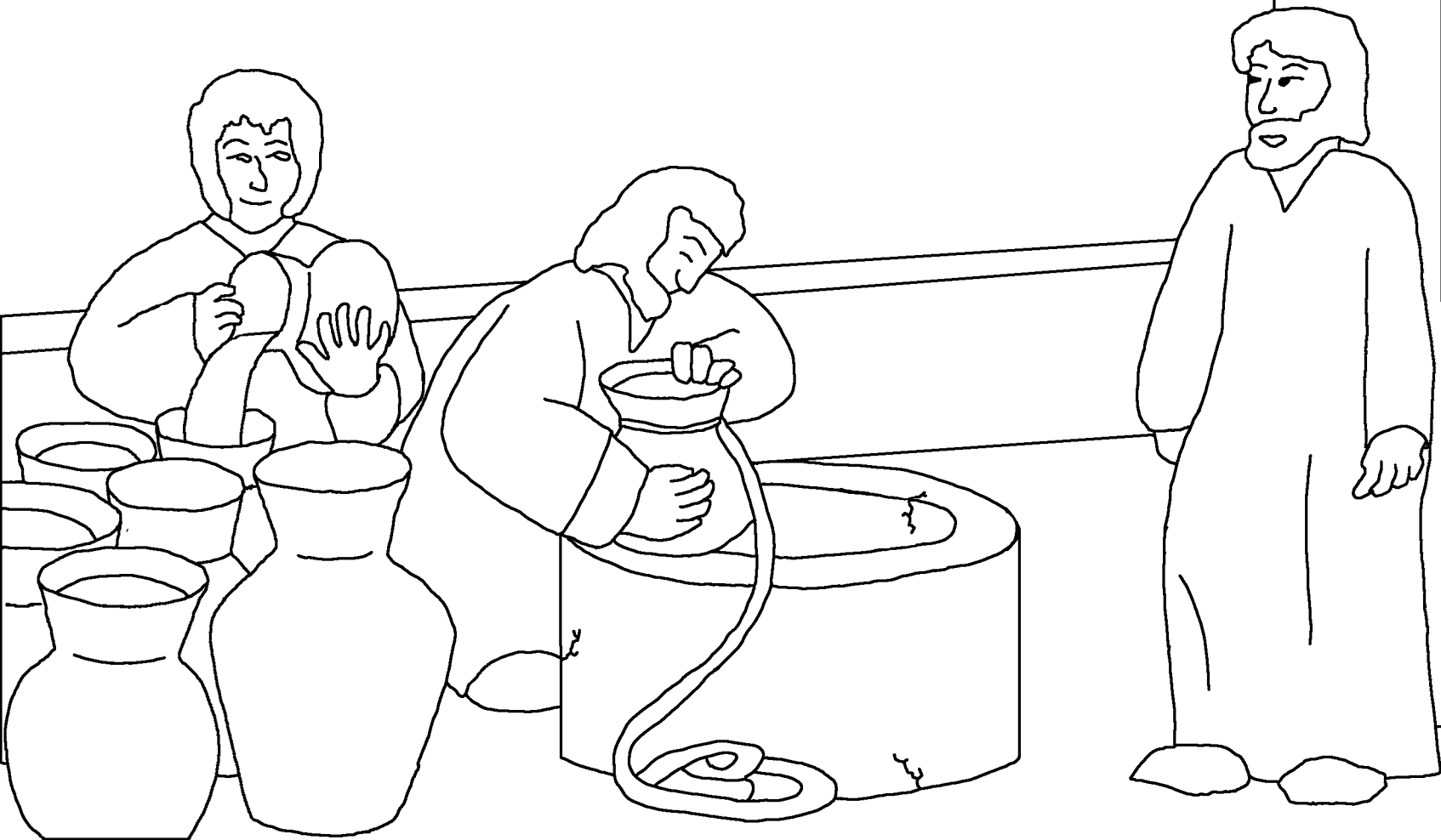
Исо бисёр муъҷизаҳо ба амал овард. Муъҷизаҳо аломат барои нишон додани он буданд, ки Исо дар ҳақиқат Писари Худост. Муъҷизаи яқум дар зиёфати тӯй рух дод. Дар он ҷо мушкилие шуд. Барои ҳамаи меҳмонон май намерасид.

Марям, модари Исо ба Ё дар бораи ин мушкилӣ
гуфт ва ба хизматгорон фармон дод, ки ҳар
фармони Исоро ба ҷо оранд.

“Ин зарфҳоро бо об пур кунед” —
гуфт Исо. “Бо об?” — шояд пурсида
бошанд онҳо. Бале, он чӣ ки Исо
хоҳиш кард, об буд.

Сипас Исо ба
хизматгор гуфт, ки
аз зарфи калон об
гирифта, барои
чашидан ба сардори
тӯй баранд. Акнун
об ба май табдил
ёфта буд! Майи
хуб буд! Ҳатто
беҳтарин!

Хизматгорон ҳайрон шуда
буданд. Исо обро ба май
табдил дода буд. Танҳо
Худо чунин муъҷизаҳо
карда метавонист.

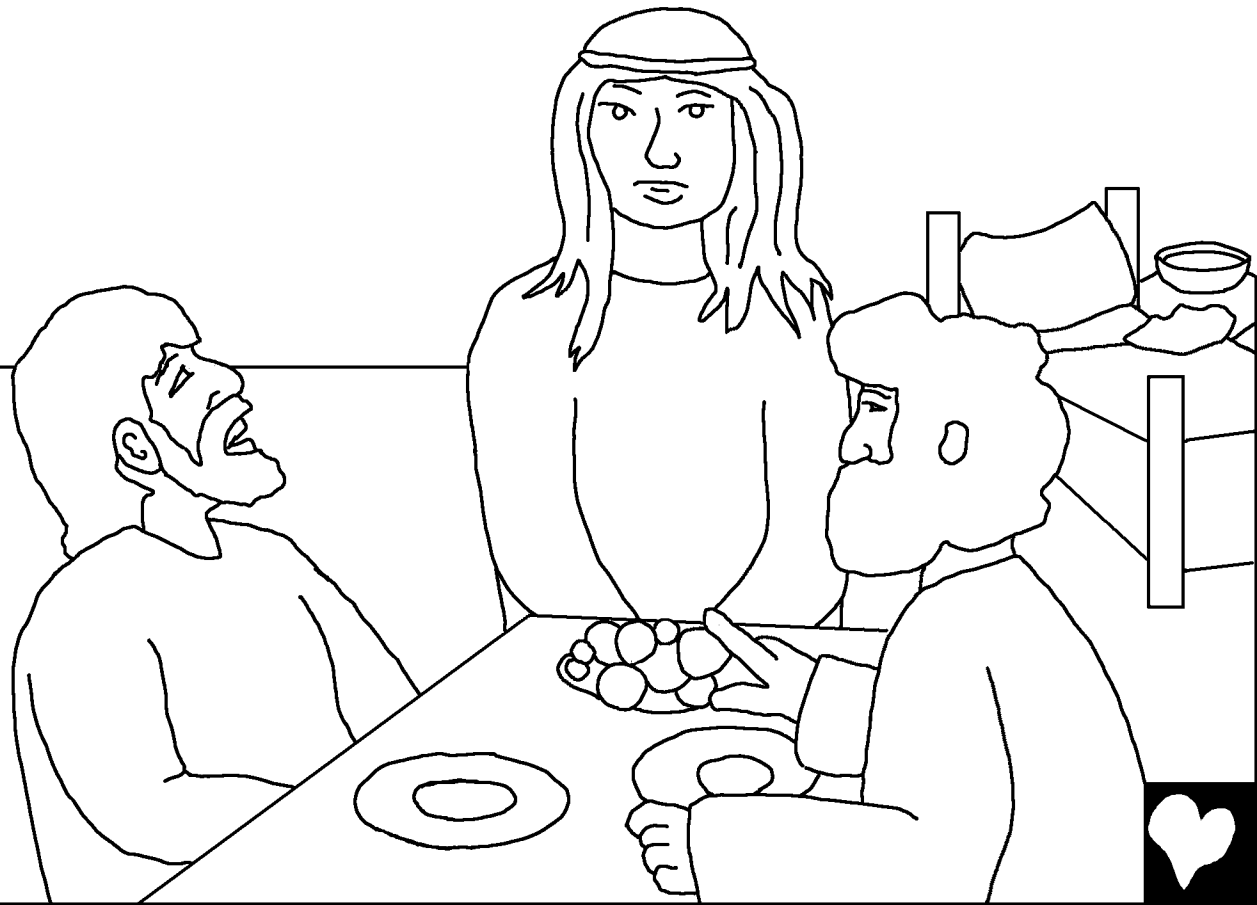
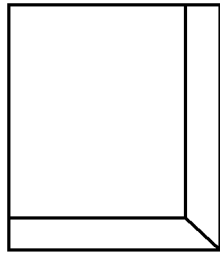

Исо муъҷизаҳои дигар
низ кард. Як бегоҳ ӯ
ва шогирдонаш ба
хонаи Петрус рафтанд.
Хушдомани Петрус аз
таби баланд сахт
бемор буд.

Исо ба дасти зани бемор расид. Ҳамон лаҳза ӯ аз нав сиҳат шуд. Баъд зан аз ҷояш хеста ба Исову шогирдонаш хизмат кард.

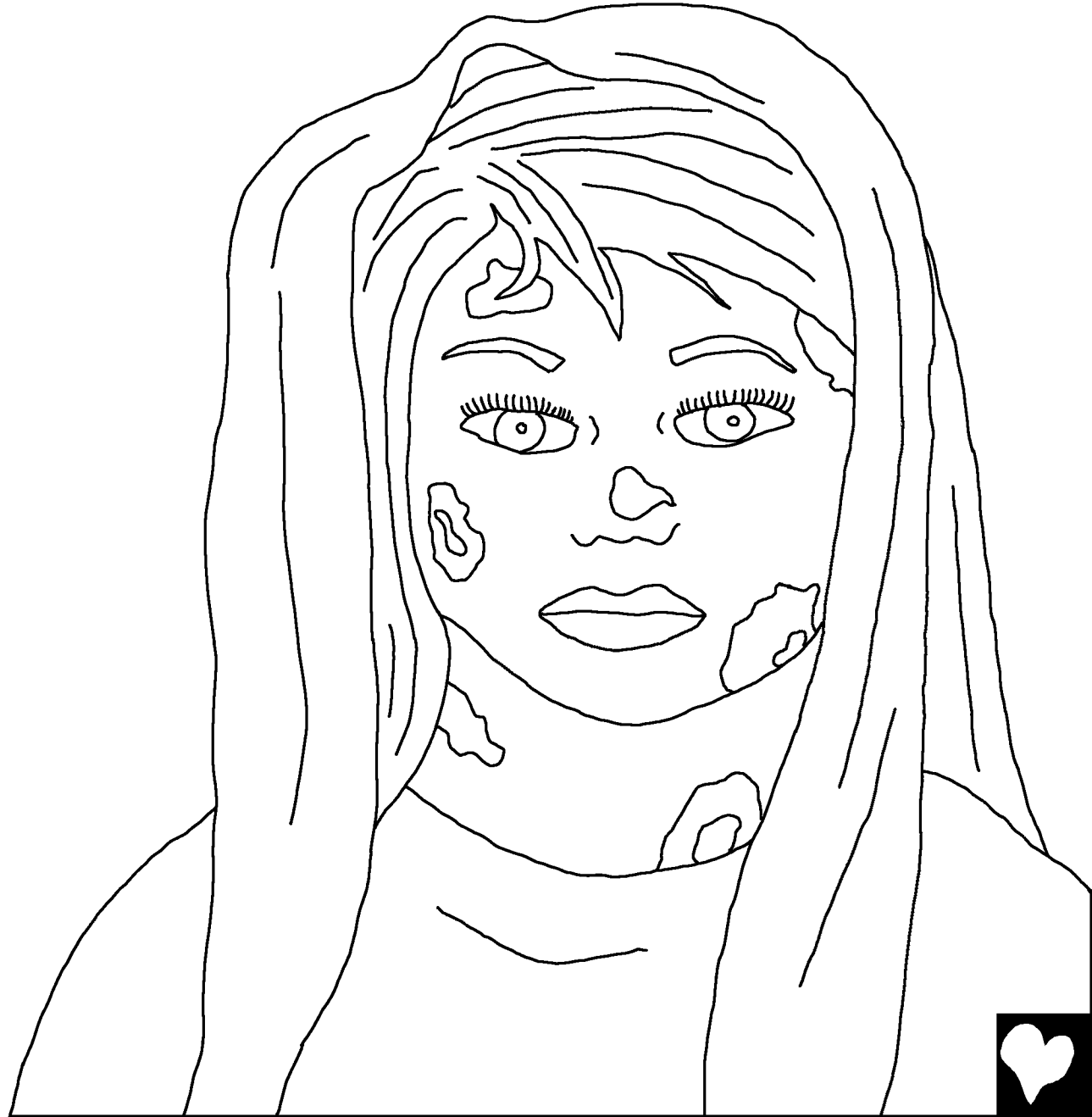
Ба назар чунин метобид, ки тамоми шаҳр ҳамон бегоҳ дар назди дар ҷамъ омадаанд. Одамони бемор нобиноён, кару гунгҳо ва маъҷубон меомаданд. Ҳатто онҳое ки дар дарунашон девҳо зиндагӣ мекарданд, дар назди Исо ҷамъ мешуданд. Оё ӯ ба ин қадар одами бисёр ёрӣ дода метавонист?

Исо, Писари Худо ёрӣ дода метавонист. Исо ёрӣ дод. Ҳамаи онҳое ки ба наздаш меомаданд, шифо меёфтанд. Одамоне, ки тамоми ҳаёт бо асобағал мегаштанд, акнун метавонишанд роҳ гарданд, даванд ва ҷаҳанд.

Баъзеҳо ки аз
бемории пӯст
безеб шуда
буданд, низ
меоманданд.

Ҳангоме ки Исо
онҳоро шифо
медод, онҳо
сиҳат ёфта, тоза
мешуданд.

Мардону заноне, ки аз дасти девҳо азоб мекашиданд, дар ҳузури Исо меистоданд.

Ӯ ба девҳо фармон медод, ки аз вучуди ин одамон баромада раванд. Вақте ки девҳо ба Исо итоат мекарданд, одамони ҳаросону бадбахт, ором ва хурсанд мешуданд.

Дар қафои тӯдаи одамон чор мард меҳостанд, ки
ба дӯсташон барои назди Исо омадан ёрӣ диҳанд.
Аммо наздик шуда наметавонианд.
Онҳо чӣ кор карда метавонианд?

Ин чор дӯсти вафодор марди
беморро ба болои боми хона
бароварда, боми хонаро
кушоданд ва ӯро ба поён
фароварданд. Акнун вай
ба Исо наздиктар
буд.

Исо дид, ки ин чор дӯст
имон доранд. Ӯ ба
марди бемор чунин
гуфт: "Гуноҳҳои ту
бахшида шуданд.
Ҷойгаҳатро
бардошта роҳ
гард". Мард сиҳат
ва боқувват шуда
аз ҷой бархест.
Исо вайро шифо
дода буд.

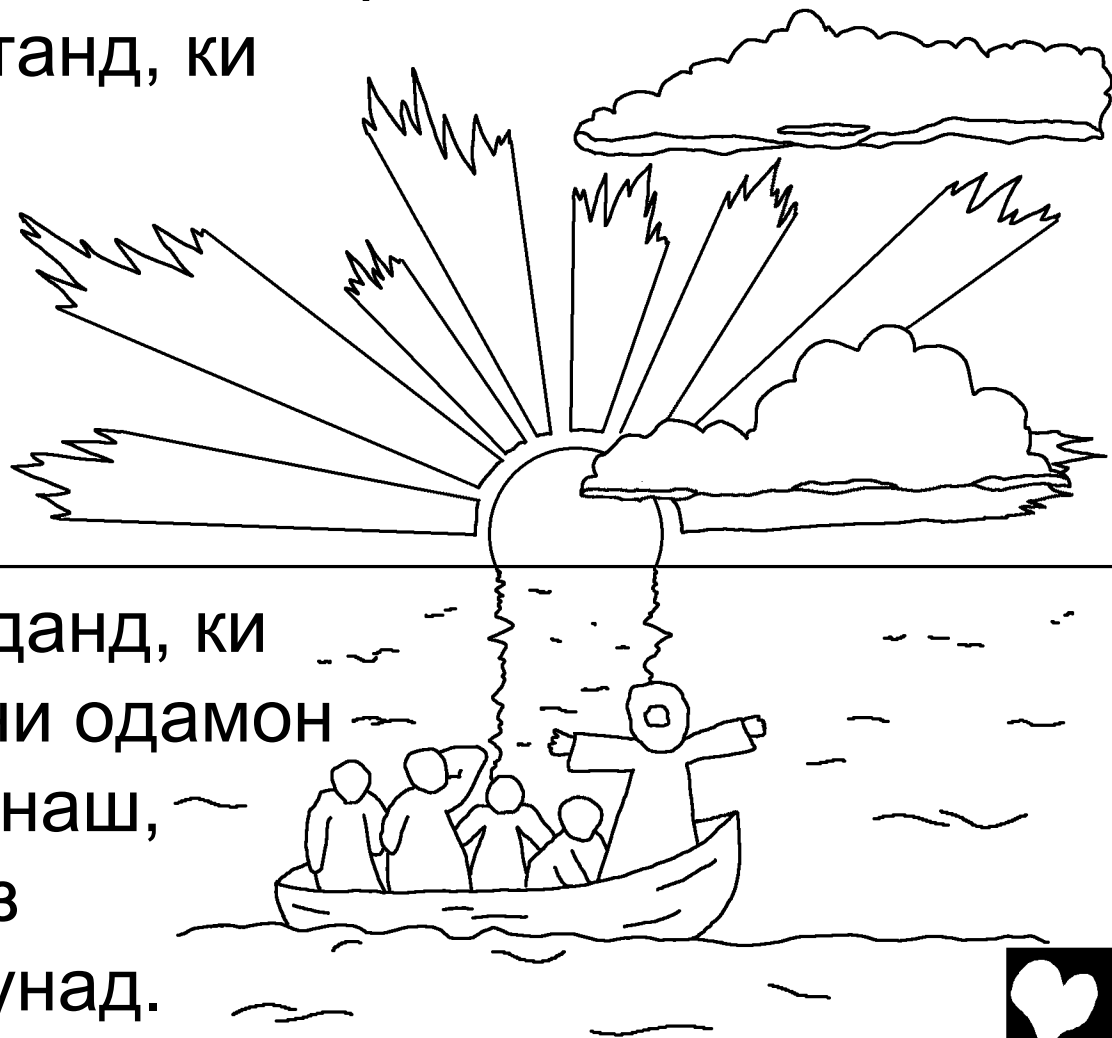
Чанд вақт пас Исо бо шогирдонаш ба қаиқ
нишаст. Тӯфони даҳшатангез
бахрро ба ҷунбиш меовард.
Исо хоб рафта буд.
Шогирдони ҷаросон
Ўро бедор намуданд.
Онҳо фарёд мезаданд:
“Хоҷа, моро начот
деҳ! Мо ҳалок
мешавем!”

“Ором шав!” — фармон дод Исо ба мавҷҳои об. Ҳамон замон баҳр ором шуд. “Ин чӣ хел одам аст?” — пичир-пичир карданд шогирдонаш. Ҳатто шамолу баҳр ба Исо итоат мекарданд.

Шогирдон бовар доштанд, ки Исо Писари Худо аст, зеро муъҷизаҳои бузургии ӯро нишон медод. Шогирдон инро наметодонистанд,

аммо онҳо дидани буданд, ки Исо ҳангоми дар байни одамон ба Худо хизмат карданаш, чӣ гуна муъҷизаҳои аз ин ҳам бузургтар мекунад.

Муъҷизаҳои Исо

Ҳикоя аз Каломи Худо

Матто 8-9, Марқус 1-2, Марқус 4,
Луқо 4, Луқо 8, Юҳанно 2

“Ошкор шудани Каломи Ту равшанӣ
мебахшад”. Забур 119:130

Хотима

40

60

Ин ҳикояи Китоби Муқаддас дар бораи Худои аҷоибӣ мо нақл мекунад, ки моро офаридааст ва мехоҳад, ки мо Ӯро шиносем.

Худо корҳои бади моро медонад ва онҳоро гуноҳ меномад. Ҷазои гуноҳ марг аст, аммо Худо туро саҳт дӯст медорад. Барои ҳамин Худо Писари ягонааш, Исои Масеҳро фиристод, ки ҷазои гуноҳҳои туро ба Худ гирифта, дар рӯи салиб меҳкӯб шуда мурад. Баъд Исо гашта зинда шуду ба осмон рафт! Агар ту ба ин бовар карда, ба Исо имон биёри ва аз Ӯ хоҳиш кунӣ, ки гуноҳҳоятро бахшад, Ӯ гуноҳҳоятро мебахшад! Ӯ ба вучуди ту даромада, дар қалби ту зиндагӣ мекунад ва ту ҳамеша ҳамроҳи Ӯ хоҳӣ буд.

Агар бовар кунӣ, ки ин рост аст, ба Худо гӯй:

Исои меҳрубон, ман бовар мекунам, ки Ту Худо ҳастӣ, аммо шакли инсонро ба Худ гирифтӣ, ки ба ҷои мани гунаҳкор ҷон диҳӣ. Ту гашта зинда шудӣ ва ҳоло ҳам зинда ҳастӣ. Илтимос ба ҳаёти ман биё ва гуноҳҳои маро бахш, то ки ҳаётам нав шавад ва рӯзе пеши Ту рафта, то абад бо Ту бошам. Ба ман ёри деҳ, ки ҳамчун фарзанди Ту ба гапҳои Ту гӯш карда, барои Ту зиндагӣ кунам. Омин.

Ҳар рӯз Китоби Муқаддасро хонда, бо Худо сӯҳбат кун!

Юҳанно 3:16

